

*Esra DEMİRHİNDİ***SURİYE’DE AÇMADAN
SOLAN ÇİÇEKLER**

Ailemin ikinci çocuğu olarak dünyaya gelmişim. Gözlerimi açtığımndan itibaren hep gülen yüzlerle karşılaşmışım. Annem “meleğim” diye seviyordu beni. Babam işten geldikten sonra hemen yanıma koşuyordu. Günler onların sevgisiyle geçiyordu. Ben tam beş yaşına gelmişim. Her gün bir tanecik abimle parka gidiyorduk. Salıncakta sallanırken sanki kanatlanıp uçuyormuş gibi hissediyordum kendimi. O günkü planımız da önceki günlerle aynıydı. Parkta oynayıp üzerimi kirletecektim. Eve geldiğimde önce popoma bir şaplak yiyip sonra da çatlayana kadar gıdıklanacaktım annem tarafından... Ama olmadı. O gün eve dönmemin sebebi üzerimin kirlenmesi değildi. Çok güçlü bir ses duymuştum zaten sonra da akşama kadar hiçbir şey duymadım. Koskoca bir duman kapladı etrafı. Duymuyordum ama gördüğüm şey telaş ve kandı. Kulaklarım duymaya başladığında ilk duyduğum şey “patlama” kelimesi olmuştu. Patlama neydi bilmiyordum. Ben daha küçüktüm, kimseye bir şey yapmamışım ki! Bir an aklımıza komşumuzun oğlu Mustafa geldi. Çikolatasını almıştım önceki gün, o mu yapmıştı bütün bunları acaba?

Evdeki çikolatayı alıp koştu kapısına:

-Al, al ki bir daha patlatma torpil.

Ama giremedim içeri. Çünkü onu çıkarıyorlardı bir tabutla. Hafza teyze bayılmıştı. O an anladım ki patlayan şey torpil değildi. Günlerce patladı... Evden hiç dışarı çıkmıyorduk artık. Park yıkılmıştı her yer yanıp kül olmuştu. Tek isteğim dışardan taş toplayacak zamanım olmasıydı. Babam ülkemizin kuzeyindekilerin Türkiye’de misafir edildiğini söyledi. Orada savaş yokmuş, karınları doyuyormuş, hatta orada park bile kurmuşlar, oynuyorlarmış.

Yalvardım:

-“Ne olur baba biz de gidelim.”

-Babam: “Oraya ulaşmamız imkânsız.” dedi. Bir adamla anlaşmış. Biz sahile yakındık, denizden gidecektik. Tek çaremiz buymuş. Gece uyandırdı babam:

-“Meleğim kalk! Seni denize götüreceğim.” dedi.

-“İstemem baba soğuk” dedim.

-“Sonra parka gideceğiz.” dedi. Aniden fırladım yataktan;

-“Yaşasın park, salıncak da var mıdır baba?”

-“Vardır prensesim.”

Çok kalabalıktı bir bota bindik. Deniz çok soğuktu. Her şey yolunda gibiydi. Parka gidecektim. Bir anda çok sert bir rüzgâr esti. Herkes bağırmağa, bağırmağa başladı. Çok korkmuşum sonra tek bir şey hissettim. İliklerime kadar soğuk. Suya düşmüştüm. Babam beni arıyordu suda. Batıp çıkıyordum. Bir kez daha battım ama sonra gökyüzünü göremedim. Bir anda kendimi parkta buldum iki kişi salıncakta sallıyordu beni.

-“Siz kimsiniz?” dedim.

-“Tıpkı senin gibi bir meleğim” dediler.

-“Bilseydim ölen arkadaşlarım için ağlamazdım.” dedim.

Sonra dua ettim: “Allah’ım annem, babam, abim de gelsin, orası cehennem. Kurtar onları oradan” dedim.

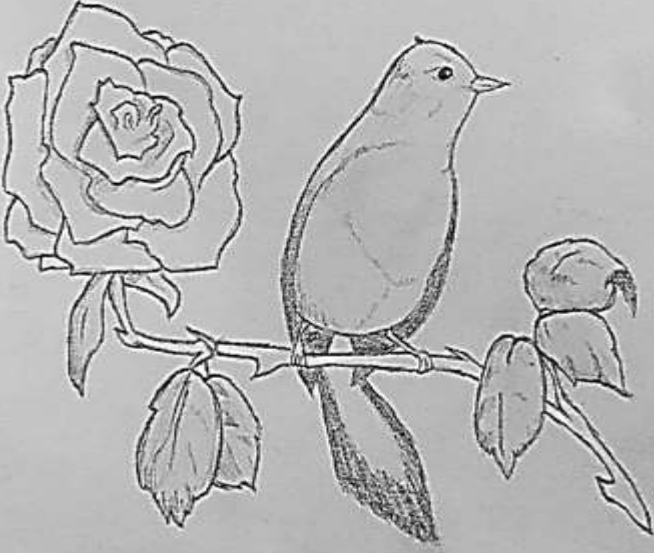
Rümeysa DÖNELİ*Ayşegül KARAMIK***KIZIL ELMAYA**

Binlerce ülke var şu coğrafyada,
Gelişmiş düzeyde kendi havasında,
Hiç umursamadan başkalarının hayatlarını çalmakta,
Para ,mal ,hırs uğruna savaş çıkmış dünyada.

Maden bakımından zenginmiş güya,
Yüzlerce can gitmesinin sebebiymiş bu da!
Açlık ,sefillik ,yoksulluk hat safhada ,
Ağlıyor işte çocuklar kimin umurunda!

Kahraman Türkiye gidiyor mazlumların yanına ,
Kim ne derse desin Türkiye dimdik ayakta .
Şimdi onlar korksun kendi tuzaklarında ,
Ne tuzak kalacak ne de hain bu topraklarda .

Nasibimizde varsa şehitlik bu toprakta ,
Kanımızın son damlasına kadar savaşırız da!
Korksun düşmanlar, asrın ordusu ulaşacak kızıl elmaya...

Hilal KAPITAŞI HAYALLER

Bembeyaz bir güvercin olmak ,
Gökyüzünde özgürce uçmak,
Özgür bir dünyada yaşamak,
Tüm insanlarla mutlu olmak istiyorum.

Ha Türk olmuş ha Kürt ha zenci,
Fark etmez ne dili, ne dini ne rengi,
Sonuçta insan değil mi ,
Ben bir arada yaşamak istiyorum.

Gelsin barış dolu yıllar,
Bitsin dinsiz bu acılar,
Sussun artık çığlıklar,
Bitsin bu acılar,
Ben mutlu bir dünya istiyorum.

Merve TÜRKEL

MÜKEMMEL İNSANLARA

Verdiğiniz ilk ve en güzel dersin bir ömür sürmesini ümit ederim. Çünkü gördüğüm en güzel ve en merhametli öğretmensiniz. Ve hayatımı şekillendiren, bana güç veren, varlığımızla hayatın en zor engellerini aşabileceğimi birçok kez anladığım feraset ve basiret sahibi insanlarsınız. Doğrumu da, yanlışımı da en güzel yollarla bana gösterdiniz. Değeriniz ölçülemeyecek kadar fazla benim için.

Canım annem, yaptığım her şeyi sabırla karşılayıp seni çok kızdıracak şeyler yaptığım halde bana doğruyu en kalıcı yoldan öğrettin. En küçük şeylerimi bile anlattığım büyük sırdaşımsın. Ruhumun en kuytu derinliklerinde yeri olan, dünyalar güzeli cennete giden yolumsun. Başıma gelebilecek en küçük musibeti en ince ayrıntısına kadar ölçüp tartan, kötüye gidecek yoları kapatan ince ruhlu kadınsın.

Canım babam, satırlara sığmaz senin için söyleyeceklerim. Bir gün içinde yaşadığım her olayı anlatıp da bıkmadan usanmadan dinleyişine yüz ifadenden günümün nasıl geçtiğini anlayışına, ufacık bir sıkıntıma hemen çözüm buluşuna hayranım. Yeri geldiğinde güneş gibi parlamışına yeri geldiğinde şimşek gibi çakışına hayranım. Kız çocukları için baba çok özeldir dedikleri bu olsa gerek. Herkesten, her şeyden farklı yerin. Duruşunla, oturuşunla, kalkışınla birebir örnek aldım seni. Ne kadar olursa artık. Bu dünyamı düşündüğün kadar ahiretimi de düşünen doğrunun bir olduğunu en güzel şekilde öğreten insansın. Babam için cennet gerekli, ben bunu bildim demiş yazar. Ne güzel söylemiş. Şefkatin ve merhametin çok büyük, bize verdiğin emek daha büyük. Sevgi ve saygı çerçevesinde dört kız evlat yetiştirmişsin. Ne kadar şükretsem az olur her şeyin en iyisine, en güzeline layıksınız. Allah sizden bir değil bin kere razı olsun.

Merve YAZICI

TAHTALI DAĞ'IN KARLI MACERASI

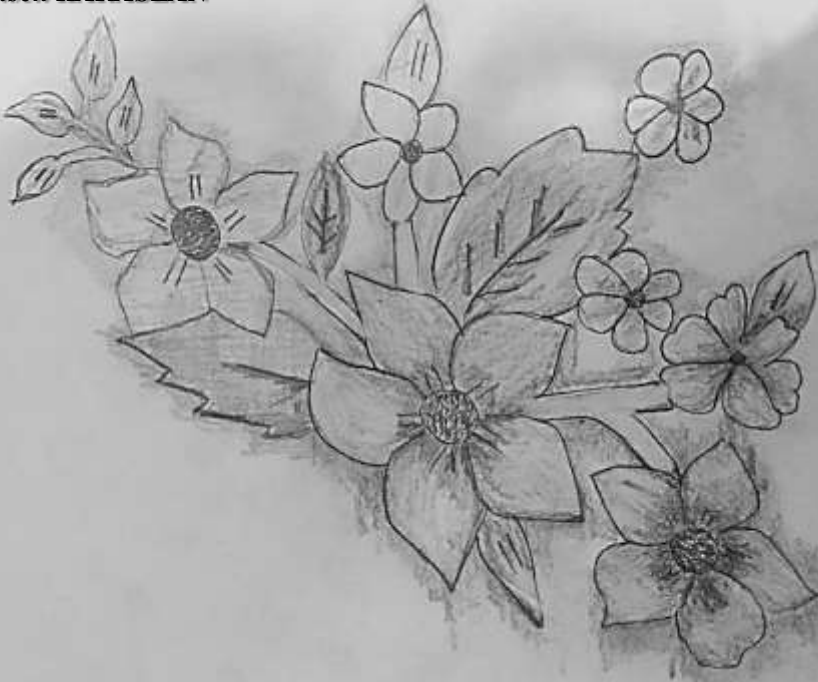
Sabahın erken saatlerinde koyulduk yola. Sonuçta Antalya gibi sıcak bir yerde karla kaplı bir dağ görecektik. Bitmek tükenmek bilmeyen iki buçuk saatlik bir yolun ardından vardık Tahtalı Dağ'ına. Hava Ankara'da buz gibi olmasına rağmen biz Antalya'nın sıcaklığına güvenmiş, daha çok yazlık kıyafetler almıştık yanımıza ve bunun zorluğunu dağa çıkınca fazlasıyla gördük

Uzun yolun ardından sola baktığımızda çam ağaçlarıyla kaplı yeşilin, sağa baktığımızda ise masmavi denizin kendine hayran bırakan güzelliği vardı. Zaten gökyüzünün temizliğine ve berraklığına da diyecek yoktu. Antalya'da kar görmek kolay olmasa gerek. İki buçuk saatlik yolculuğa teleferik yolculuğu da eklendi. Tam olarak yerden 2365 m uzaklıktaki teleferik macerası biraz yürek hoplatan türden olsa da güzel ve heyecan doluydu. Teleferikteki tümsek kısmına geldiğimiz zaman seksen kişinin çığılığı birbirine karışıyordu. Bir ara ben de kendimi ablamın kolunu sıkarken buldum.

On dakikalık bir teleferik yolculuğunun ardından varmıştık karlı, yüksek bir dağa. Öğrendim ki oradaki karlar geçen seneden kalmamış. Buna rağmen karlar hala temizliğini koruyordu. Biraz kartopu savaşından sonra o bölgeyi gezdik, dinlenme tesisinden doğaya kuş bakışı baktık. Tertemiz havada kartalların süzülüşünü görmek insanı mutlu ediyordu. Yeşil, mavi ve beyazın muhteşem üçlü olduğuna bir kez daha şahit oldum. Dağ, deniz ve gökyüzü. Bu muhteşem üçlüye bir de temiz hava eklenince en olumsuz şeyde bile pozitif düşünmemek elde değil. Bu güzel günü birkaç fotoğrafa aktarmadan da olmazdı tabi. Birlikte geçirdiğimiz bu üç saatlik vakit anlatılmaz yaşanır türdendi. Ve daha yeni bir yaşına girmiş yeğenimin karla olan savaşı ise en komik tiyatrolara taş çıkaracak cinstendi.

Bir kez daha kısa süreli teleferik macerasının ardından sahilde yürüyüp dağda verdiğimiz sıcaklığı geri almanın doğru olacağını düşündük ve ulaştık Kemer Plajı'na. Mevsimin de etkisiyle denizin temizliği, gözü de gönlü de açıyordu. Denize kadar gitmişken taş sektirmeden de olmazdı tabi. Ne kadar beceremesem de eğlenceli bir iş olduğu her halinden belliydi. Vakit epeyce ilerlemiş güneş batmak üzereydi. Eve dönüş vakti her ne kadar istemesek de gelmişti. Geriye doğayla iç içe geçirdiğimiz vaktin komik ve güzel fotoğrafı, bir de akıllarda unutulmayacak anısı kalmıştı.

Ahsen KARASLAN

Dilek DEMİR
BİR GÜN

Ararsan bir gün,
Kırık dökük kanatlarda ara,
Selamsız ayazda,
Gökyüzünün ta ortasında ara beni.
Eğer kırarsan zincirlerini,
Bir duvar dibinde bekliyor olacağım seni.
Kalbimi soracak olursan,
Tek köşesi ezberliyor gelişini.
Ararsan bir gün
Kırılmış umutların elindeyim.
Sorarsan eğer beni
Meraklanma derdindeyim.
Çıkagelirsen bir gün
Ya sendeyim ya da senleyim...

Sonay KURT
SEVGİLİ ANNECİĞİM,

Benim canımdan çok sevdiğim bir tanecik annem, seni o kadar çok seviyorum ki sevgimi ölçmeye hiç bir şey yetmez dünyalar kadar desem. Kucağımı açıp kocaman seviyorum desem yine yetmez sana olan sevgimi hiçbir şey ölçemez. Benim elimi tuttuğunda içim öyle bir huzur ve güven doluyor ki o bana verdiği güveni anlatmaya ömrüm yetmez. Sana çok güveniyorum canım annem. Bana hiç yalan söylemedin. Her ne olursa olsun hep yanımda olup bana destek verdin, elimi tuttu, sırtımı okşadın, yanlışımla olacağı zaman öğüt verdin, bu hayatta sana güvenmek kadar güzel ve gurur verici bir şey yok çünkü herkes bizim güvenimizi boşa çıkarsa da benim sana olan güvenim zerre kadar azalmayacak. Annem sen beni dokuz ay karnında taşıyıp doğumda sancılar çekip, akşamları uykusuz kalıp, bin bir zorluklarla bu yaşa getiren en güzel insansın, benim başımı okşaman, sana sarılmam bana o kadar mutluluk ve güven veriyor ki elin sadece başımda olsa bile bana yetiyor çünkü biliyorum benim çok sevdiğim, güvendiğim annem hep yanımda herkes bıraksa bile senin bırakmayacağını biliyorum ben hasta olduğumda bana gözün gibi bakıyorsun, bir kere bile öksürmeme ciğerin parçalanıyor senin üzülme dayanamam, gözünden akan tek damla yaşa kıyamam.

Kıymet ARSLAN
SEVGİ MELEKLERİ

Annelerimiz el feneri gibidir, kaybolduğumuzda ışığına bakarak kendimizi bulabildiğimiz. Onlar küçük küçük dünyamızdaki kocaman meleklerimizdir. Evimize doğan sevgi güneşlerimizdir. Hiç kimse bizi annelerimiz gibi sevemez, bizi onlar gibi şefkat dolu bakamaz. Bu dünyada bizi yalansız, çıkarsız kabul edecek tek sevgi anne sevgisidir.

Bir anne herkesin yerini alabilir ama bir annenin yerini hiç kimse alamaz. Annelerdir ki hüznümüzü sevince dönüştüren, kışımızı bahara çeviren, her derdimize derman olan, yaralı yüreklerimizi iyileştiren sevgi meleğidir. Peygamber efendimiz, hiç unutulmayacak yüz anne yüzüdür, derken anneliğin nasıl bir mühür olduğunu belirtmiştir. Ne kadar da doğru söylemiş. Biz annelerimize ne kadar sitem etsek de onlar bizim en iyi dostlarımızdır.

Reham Rahaf ABDULLAH
SINIRSIZ VATAN

Göçmen kuşlar, yersiz, yönsüz, göklerde uçuyorlar, bizim gibi vatansız kalmış.

Hikâyemiz yedi yıldır devam ediyor. Bir kış mevsimiydi başladığında. O günden bu yana hayatımız daha da zor, sert ve çetin oluyordu, tıpkı başladığı mevsim gibi.

Hepimiz sevdiğimiz insanları kaybediyorduk. Açlık ve susuzluğa dayanabiliydik. Bombalar altında da kalabiliydik. Ama bir süre sonra sanki her şey boş bir döngüde dönüyordu. Zaman bile durdu.

Daha fazla hayat kaybetmek istemedik. Yolculuğumuz bir göç ile başladı. Farklı şekillerde ve farklı yollarda ama aynı sonuca ulaşmak amacıyla. Ormanlarda, soğuk yüksek dağlarda ve derin denizlerde... Kardeşlerimiz canlarını orada verdiler. Yüzlerce insanımız denizde, özgürlüğe kaçarken can verdi. Yalnız küçük hayalleri, üzgün bakışları ve islanmış çantaları onlardan geride kalan.

Kimimiz gidebildi barış ülkelerine ve hayatlarına devam ettiler. Ama vatanımız... O vatan ki her gidenle bir parça eksiliyordu ve artıyordu sıkıntıları.

Bu acılarla devam edecek hayat. Belki de gelecek bu günlerimizden daha zor olacak. Ama yine de dertlerimizle, sıkıntılarımızla, hasretlerimizle, özlediklerimizle ileriye gideceğiz. Asla vazgeçmeyeceğiz. Çünkü ne olursa olsun şu kış kesin bitecek ve o göçmen kuşlar vatana dönecek. O parçalanmış sınırsız vatana, yeniden ilkbahar ona da gelecek. Hiçbir savaş sonsuza kadar devam edemez ki.

Döneceğiz, elbet döneceğiz. Ve o günü büyük bir umutla bekliyoruz. Çünkü vatanımız da bizi bekliyor.

Gitmesi ayrı rüya içinde bulunması ayrı rüya olan o mübarek şehir...
Bu rüya şehre giderseniz, insanlarla beraber tavaf eden kuşları görürsünüz. Ne gece ne gündüz bir saniye bile uyumayan o güzeller güzeli Mekke...

Altınoluk'un karşısında ikinci katta hafızlık yapan çocukları izlemek, bambaşka bir şey. Dünyanın her köşesinden insanların, en kıymetli ibadeti yaparken yöneldiği yerde bulunmak ve hatta namazları Kâbe'ye bakarak kılmak, tavaf eden kuşların kanatları altında bulunmak...

Namaz vakitlerinde şehrin durduğunu, ezana az bir zaman kala Allah için olan, o en güzel koşuşturmayı yaşamak çok güzel. Çocuk yaşta oraya gidenlere, babasının omuzlarında tavaf edenlere, annesinin sıkıca elini tuttuğu o masum çocuklara özenmemek elde değil.

Bir ömür geçerseniz bu mübarek şehirden ne sıkılır ne de bıcarsınız. "O an ne hissettiniz?" diye sorulduğunda genellikle "Anlatılmaz, yaşanır." diye cevap verilir ya hani, gerçekten de öyle anlatılmaz yaşanır. Vuslatların en güzeli Mekke, yolu, yolculuğu, yolcusu ile başka bir his bırakıyor misafirlerinde. Giden bir daha gitmek istiyor, henüz gitmeyen onu görmeden seviyor.

Dilek TUNÇ **NEREYE GİDİYORUZ?**

Sizce Allah'a tam manasıyla kul, Efendimiz'e tam manasıyla ümmet miyiz?

Efendimizin bizlere veda ederken bırakmış olduğu bir miras niteliğindeki o konuşmasından bu sorunun cevabını bulalım. Ne demişti Efendimiz? "Canlarınız, mallarınız, namuslarınız mukaddestir." Peki, şu ana baktığımızda... Müslüman müslümanı öldürüyor, mallarını çalıyor, namusuna göz diyor. Efendimiz "Sakın benden sonra eski sapıklıklara dönmeyiniz ve birbirinizin boynunu vurmayınız." buyurdu. Şu ana bakıyoruz, kendine müslümanım diyenler müslümanların kafasını kesiyor. Efendimiz "Biliniz ki faizin her çeşidi kaldırılmıştır." demişti. Şimdi ise faiz sıradan olmuş hatta iliklerimize kadar işlemiştir. Efendimiz "Kadınların haklarını gözetmenizi, bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah'ın emaneti olarak aldınız ve onların namusunu kendinize Allah'ın emri ile helal kıldınız." buyurdu. Zamanımızın en büyük vebası diyebileceğimiz sorunlardan biri de kadına şiddettir. Her gün kadın cinayetleri ile ilgili haberler, gazetelerde boy boy fotoğrafları ile yer buluyor. Peki, tüm bu olumsuzlukların ana kaynağı nedir diye hiç düşündük mü?

Bugün, insanlığın karşı karşıya kaldığı bu durumdan kurtulması için iki rehberi var. Biz onlara sımsıkı sarılmış olsaydık bugün bunlar yaşanmazdı. Onlar, Kur'an-ı Kerim ve Peygamberimizin sünnetidir. Bize rota olarak verilen bu iki emanete sahip çıkamadık. Kur'an-ı Kerim evlerin en yüksek rafını bekleyen bir kitap oldu. Onu anlayıp, yaşayamadık. Sadece saygı duymak ile yetindik. Peygamberimizin hadisleri ise sadece belirli zamanlarda ve belirli mekânlarda söylenir oldu. Oysa onu hayatımızın bir parçası yapmamız, onunla amel etmemiz gerekiyordu. Elbette ki Kur'an-ı Kerim'e saygımız sonsuz olmalıdır. Onu en güzel yerde muhafaza etmemiz uygun olandır. Fakat asıl mesele onu yaşamaktır. Bizi kurtuluşa erdirecek olan O'dur. Elbette ki Efendimizin hadislerini de zikir etmek gerekir. Ama aynı zamanda onu hayat felsefesi olarak yaşama uygulamak bizlerin en tabii görevidir. İnsanlık ancak ve ancak bu iki emanete layıkıyla sahip çıkar ve onları yaşarsa, kurtuluşa erer. Yoksa insanlığı çok acı günler beklemektedir. Allah bizi doğru yaşayanlardan eylesin.

Buse YÜCE

HATIRLA BİZİ

**Bin bir çiçekten demetler toplasam ,
Uymaz senin kokuna,
Sen ki baharları kıskandıran güzel ,
En masum gülüşlerinde bu hayata bahşedilmişsin.**

**Ve yine gidiyorsun
En derin duygularında yanına alarak,
Yalnızlığı öylece bırakarak,
Sessiz, sessiz giderek ,
Eksik ve her şeyi yarım bırakarak,
Limanda kaybolduğum gün.**

**Yüzüme bakıp diyeceksin ki
Unutmak her zaman iyi değil, hatırla bizi ,
Cümlelerin yarım kalsın,
Eğer kalbin sildiye mazimizi...**

İMTİYAZ SAHİBİ

Özlem KALAY

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Serap GÜVEN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Serap GEÇİT

GÖRSEL DANIŞMAN

Rabia DEMİRBAŞ

YAYIN KURULU

Elif KARADAĞ
Rüveyda YILMAZ
Zübeyde BUNSUZ
Beyza USTA
Fatmanur ARSLAN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK İBRAHİM YILMAZ

KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

Atatürk Mah. Şehit Mehmet Fatih Ata Cad. No:30

ÇUBUK/ANKARA 0 312 837 01 41